

13. Jun. 1842

FAKTA

Dato:
13. Jun. 1842

Sidetæl:
Dagbog A, side 31

Dagbogens placering:
Det kgl. Bibliotek NKS 4201, I, 4°

Trykt udgave:
Mogens Lebech (red.): Et Aar af mit
Liv, København 1967, s. 76; Jesper
Svenningsen (red.): Seks år af et liv.
Johan Thomas Lundbye – Dagbøger
om tro, skæbne, kunst og kærlighed,
København 2018, s. 81

TRANSSKRIFTION

13 Juny

Det er idag et Aar siden min Fader¹ døde; hvor hurtigt er det ikke ilet hen uagtet det var mit tungeste. Det bragte nogle sande Glæder, men flere Sorger. Det har været et af de tunge Aar, som vel modne os, men gjøre os tillige ældre og bittre. Gud give mig kun Kræfter til at stride Striden til ende, og jeg skal ikke klage. "I Tidens Fylde sender Gud sin Søn i Hjertet. Naar er Tidens Fylde? Den er der, hvor Tid ikke er – hvo som midt i Tiden har sat sit Hjerte i Evigheden, i ham er Tidens Fylde". Saaledes siger den gamle Munk, Mester Eckart,² og jeg troer ham; men hvormangt et jordisk Ønske har jeg ikke, ja, gaaer ikke min hele Tragten ud paa Lykke efter min Forstand her? Skal jeg først faa Fred i mit Hjerte, naar hvert jordisk Ønske er qvalt? Gode Gud! skabte Du da ikke denne skjøne Verden for alle Dine Børn?

¹ Oberst Joachim Theodor Lundbye (1778-1841).

² Mester Eckart, (ca. 1260-ca. 1328), tysk mystiker.

Tonen er en aarndrig Dame, og ihveruel jg har kiem lidet Ord for 31.
Mensik kunde jg dog hore, at ~~den~~ hendes Sjæl var intet saakantligt,
men yndigt var det at see, da der blev Givtænke spillede Farantella
haver-Leds Rørene med forbaasende Læs gjord. David so trin dertil
idet de knippede med Fingrene for at efterlygne fastagetter. Det
er nogle elerlige Børn, den ældste Datter er ualmindelig smukt,
har et ganske italiensk Ansigt, og sin yngre lille Søster er bli-
vet maaskee end m. kjønner. Den ældste Søn, min Elv, Fredrik,
er dog ikke smukt. To yngre Sønner af Liham ^{en lille Pige} ~~der~~ ogsaa
og en lille Pige af Secretair Blantmanns. Med hele Ungdommen
Lige, jg ned i Blauen, viste dem Villedet i min lille Lommebog
og fortalte dem, at hvis lykkelig bliver jg ikke altid i en sandan-
Nagende af Børn, da glæmmer jg Alt, hvad der trojkes og findes -
hænges mig ganske til den lille skyldfri Glæde og bliver sel-
gad og Børn paerig i sad arme Piøllikke. Det varer kiem kort!

10. Juni
Aftenens gik jg en Aften til Jagersborg. Samme Aften havde den unge
Majler Aggersborg Droglys, og Lægen, Skougard deromde blev dog færdig. Jg
kom ind igjen i gaar Eftermiddags Tidsmat for at vilse fra en norsk Datter
og en tysk Concinio, nemlig Janet Bonnerie og Auguste Lorenzen, som
er for læst ind hans Broder Emanuel i Christiania.

13. Juni
Det er idag et Aar siden min Fader døde; hvor kærtigt er det ikke det
hen nigtet det var mit Ængste. Det bragte nogle sands Glæde,
men flere Sørger. Det har været et af de tunge Aar, som vel maaske
as, men gjore utillige ældre og bitre. Jg give mig kiem Kraften til at
Stride Tiden tilende, og jg skal ikke klage. "A Tiden's Fjælde sender Jg
sin Lære i Aljæret. Hvar er Tiden's Fjælde? Den er det, hvor Tid
ikke er - hvo som omst: Tiden har sat sit Aljæret i Eiigheden,
i ham er Tiden's Fjælde." Saaledes siger den gamle Maank, Master
Eckart, og jg traer ham; men hvor mangt et gendisk Døkke har jg ikke
faa gaaet! Al min hele Traesten ind faa dykkes efter min Forstend her?
"Skal jg først faa Fred i mit Aljæret, naar hvert gendisk Døkke er gvalt?
Jegs Jg! skatte Di da ikke denne skjønne Væsen for alle Dine Børn?"